

"מָה רַבִּים שְׂאִינָם כָּבֵר בְּיַיְנוּ..."

חיים גורי

ראשון לציון
אתם במרכז

"בשביל גבורתם"

מיזם חינוכי לזכרם של בני ראשון לציון שנפלו
בקרבות ברמת הגולן במלחמת יום הכיפורים

שרה אשר- פנהלת אגף פורשת ישראל ובית יד לבנים

חיים דינר- יו"ר ועד המשפחות השכולות

אחראית המיזם והפקתו: עור אבן דגן- רכזת משפחות, חינוך והנצחה

ביוזמת בית יד לבנים
ראשון לציון

רס"ן שמואל אבי שאול

חיל שריון

נפל ביום ט"ז בתשרי תשל"ד (12.10.1973)

בן 26 בנופלו

ילדותו

בהיותו בן ארבע התייתם מאימו ולאחר שנה וחצי אביו נישא בשנית לדורה, שגידלה אותו כאימו לכל דבר.

בהיותו בן עשר, המשפחה עברה להתגורר ברמת השרון, הוא למד

בבית הספר היסודי ע"ש "אוסישקין" ואת לימודי התיכון

סיים בביה"ס תיכון "השרון" במושבה.

שמואל היה ילד ג'ינג'י בצבע שיערו ונמשיו, כך גם באופיו.

תלמיד שהשקיע בלימודים והיה פעיל מבחינה חברתית.

השירות הצבאי

שמואל גויס לצה"ל במחצית נובמבר 1965.
הוא התנדב לחיל-הים ונשלח לקורס חובלים.
במסגרת קורס החובלים שנמשך שנה וחצי
עבר קורס קצינים בבית-הספר לקצינים של
צה"ל והוענקה לו דרגת סגן-משנה.

השירות הצבאי

בסוף יולי 1967 עזב את הקורס ועבר לשרת בחיל השריון, תחילה כלוחם חרמ"ש (חיל רגלים ממוכן ומשוריין) ואחרי-כן כמפקד מחלקה וסגן מפקד פלוגת טנקים, בחטיבת טנקים בסיני. בתפקידו זה הועלה לדרגת סגן. הוא סיים בהצלחה קורס מפקדי פלוגות שריון והוצב לשרת בחטיבת טנקים בסיני בתקופת מלחמת ההתשה.

השירות הצבאי

במלחמת ההתשה (שהחלה ב-11 ביוני 1967 ונמשכה עד 7 באוגוסט 1970) קצינים משירות המילואים נקראו לחזור לצבא.

שמואל החליט להתנדב לשירות נוסף, במסגרתו סיים קורס מפקדי פלוגות והוצב כמפקד מוצב המזח בגזרה הדרומית בתעלה.

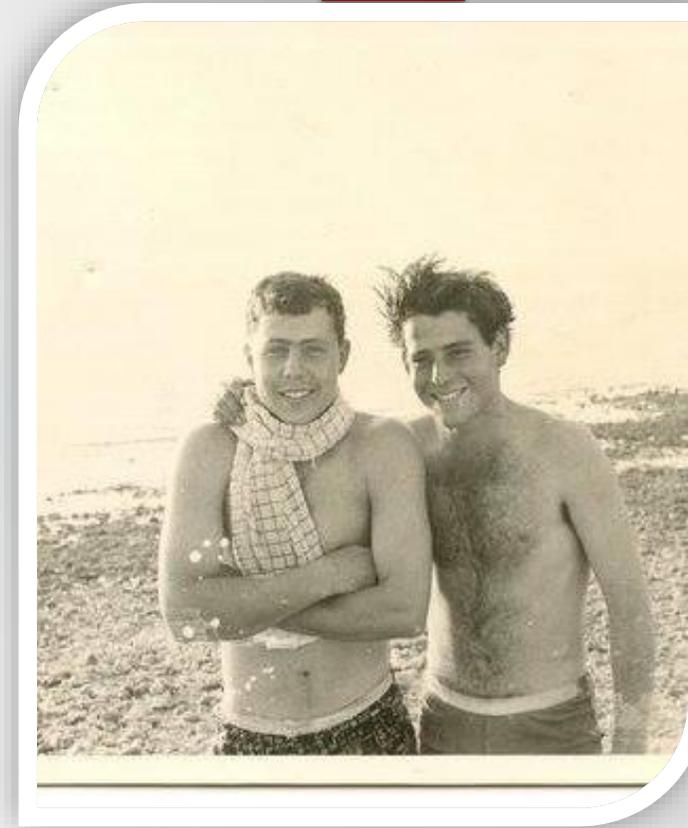

אחרי השחרור

בשנת 1968 השתחרר משירותו הסדיר והחל לעבוד כמאבטח במטוסי "אל-על", במסגרת שירות הביטחון הכללי.

בתום שנת השירות השתחרר, חזר לעבוד בביטחון והיה שותף בהקמת מערך האבטחה בשדה התעופה בן-גוריון ושימש בתפקיד מפקד תורן. בנוסף לעבודתו החל את לימודיו באוניברסיטת תל-אביב: לימודי פסיכולוגיה ופילוסופיה.

באוגוסט 1972 נשא לאישה את דפנה חברתו. הם התגוררו בראשון לציון והחלו לבנות את ביתם ברמת השרון, ליד בית הוריו.

נפילתו

פרוץ מלחמת יום-הכיפורים (פרצה ביום הכיפורים ה'תשל"ד, 6 באוקטובר 1973, ונמשכה עד 24 באוקטובר 1973, יום כניסת הפסקת האש לתוקף), שהה בחופשה משפחתית בהולנד ומיהר לחזור לארץ בשמונה באוקטובר. בהגיעו לישראל, בלי להפרד מאימו ואחיו, יצא לחפש את יחידת המילואים שלו בה שירת כמפקד פלוגה.

כיוון שיחידתו כבר לחמה בסיני, שובץ שמואל בכח שריון שנבנה מאנשים נוספים

שהגיעו מחו"ל - "כח נתי" ונשלח להילחם ברמת הגולן.

במגרת "כח נתי" קיבל פיקוד על אחת הפלוגות ולחם בקרבות

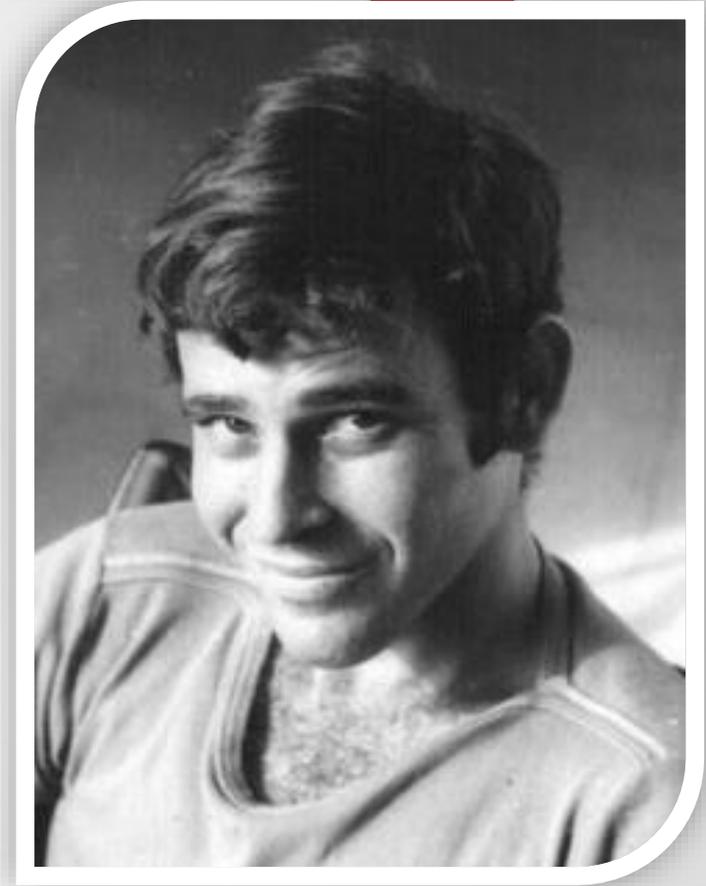
הבלימה ברמת הגולן.

נפילתו

בהגיעו לחזית פיקד על פלוגת טנקים ולחם עמה בקרבות
הבלימה נגד התקפות הסורים. ביום ט"ז בתשרי תשל"ד
(12.10.1973) נתקל הכוח שלו במארב טנקים סוריים ליד
כפר נסג'.

הטנק של שמואל נפגע פגיעה ישירה והוא נהרג. בנפלו
הועלה לדרגת רס"ן, נקבר בקבר זמני בעיר נהריה ולאחר
שנה נערכה הלווייתו והוא הועבר לקבורה בקרית שאול.

הנצחה באנדרטות

חורשה ואנדרטה
לזכר חללי גדוד 407
יער המגינים

אנדרטת חטיבת שריון 37 יער עין זיתים

נימה אישית

שמואל הוא דוגמא לאדם שחש שליחות להילחם עבור המדינה.
היה בו רצון לתרום לחברה ולהגנת המדינה.
שמואל ז"ל הוא דוגמא ומופת לערכי האחוה והרעות.

מגישים: יהל קליש, אור מיכאלי
ט'1, מקיף י"א ראשונים, מאי 2023
בהדרכת: עינב בוסליק